

Aleg. 133.

Sprawozdanie

Komisji powodziowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do poręczenia przez kraj zaliczki bezprocentowej, udzielonej ze Skarbu państwa w kwocie 300.000 zł. w. a. na zasiewy ozime.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy aktem poręczenia z dnia 27. Lipca b. r. przyjął gwarancję imieniem funduszu krajowego, jako poręczyciel i płacący, za punktualną spłatę kapitału trzechkroć sto tysięcy (300.000) zł. w. a. udzielonego z c. k. Skarbu państwa tytułem zwrotnej lecz bezprocentowej zapomogi gospodarzom wiejskim dotkniętym tegoroczną powodzią, w celu zakupna zboża na zasiewy ozime. Wydział krajowy przyjął tę gwarancję w przekonaniu o konieczności i nagłości sprawy a w nadziei otrzymania sejmowego zatwierdzenia. Nie podnosił kwestyi co do sposobu rozdawnictwa, władzom autonomicznym właściwie się należącego, nie chcąc tą dyskusją narażać sprawy na zwłokę.

Komisja powodziowa uznaje, że umożliwienie dokonania zasiewów ozimych gospodarzom wiejskim klęską zniszczonym, jest pomocą konieczną i niezmiernie pilną; — wnosi więc bez dalszego motywowania:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zatwierdza porękę daną w dokumencie z dnia 27. Lipca 1884 r. ze strony Wydziału krajowego imieniem funduszu krajowego dla udzielonej z c. k. Skarbu państwa bezprocentowej zaliczki na zasiewy ozime w kwocie 300.000 zł. w. a.“

Komisja powodziowa uważa za swoje zadanie przedstawić Wysokiemu Sejmowi najpierw swoje zdanie, czy kwota 300 000 zł. w. a. jest wystarczającą zapomogą na zasiewy ozime?; a także powinna by komisja zbadać szczegółowo, czy i jakiej pomocy dalszej kraj będzie potrzebował?

Co do pierwszego zapytania, komisja sądzi, o ile w dwu dniach mogła rzecz zbadać, że kwota 300.000 zł. wystarczy na zasiewy ozime dla najbardziej potrzebujących obecnie pomocy.

Z kwoty tej wyasygnowało c. k. Namiestnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym do dnia 6. b. m. 32 powiatom łącznie 231.300 zł. w. a. Pozostaje więc do dalszej dyspozycji 68.700 zł.

Wydział krajowy uznał potrzebę i zażądał dalszych zaliczek dla 3 powiatów około 10.000 zł. Jedenastu gospodarzy wiejskich z ośmiu powiatów zgłosiło się zwyż tego o znaczniejsze zaliczki w łącznej sumie 43.100 zł. w. a.; a Wydział krajowy polecił szczegółowe zbadanie ich potrzeb.

W zestawieniach sporządzonych przez c. k. Starostwa i Wydziały Rad powiatowych, potrzeby pomocy na zasiewy, nie były oddzielnie przedstawione potrzeby na zasiewy ozime i na zasiewy jare. Ogólna kwota potrzebna na zasiewy wykazana przez Wydziały Rad powiatowych wynosi sumę 815.397 zł. w. a., zaś tę samą potrzebę oceniły c. k. Starostwa na 501 349 zł.

Zważywszy, że włościanie sięją niestosunkowo więcej jarzyny niż oziminy, zważywszy dalej, że nie wszyscy potrzebujący gospodarze wiejscy zgłaszać się będą o zaliczkę ze względu na wymagane a wstrętne im zabezpieczenia tabularne, — zdaje się komisji, że kwota 300.000 zł. w. a. wystarczy dla najbardziej potrzebujących na zasiewy ozime. Gdyby jednak tak nie było, to jest uż zbyt pora spóźniona na dalszą akcyę, a niedopełnione zasiewy ozime zwiększą potrzebę pomocy na zasiewy jare.

Komisja powodziowa nie jest w możności podać Wysokiemu Sejmowi, ani zdania swego, a tem mniej wniosków sformułowanych co do dalszej akcyi pomocniczej, gdyż zbyt mało miała czasu do badania sprawy. To jednak ogólne przekonanie wyraża, że rozmiary klęski nie są dotąd zestawieniami Wydziałów Rad powiatowych i c. k. Starostw wyczerpująco przedstawione, i że w zwyż tego co dotychczas państwo i kraj uczyniły, dalsza pomoc będzie niezbędną. Rozpoznanie dokładne pod tym względem weźmie sobie zapewne przyszły Sejm za jedno z pierwszych zadań.

We Lwowie dnia 6. września 1884.

Przewodniczący:

A. Sapięha.

Sprawozdawca:

Artur Potocki.